

[Kim Behnke]

den har indgået med Fremskridtspartiet. Det fremgår ingen som helst steder, at man kunne anvende pengene til dette her. Man kunne have været mere intelligent, end man har været. Man kunne have afdraget de 2 mia. kr. på statsgælden, derved havde man indvundet mindst 200 mio. kr. om året i sparede renteudgifter, men man havde også sparet renters rente. Det opnår man ikke ved at overflytte de 2 mia. kr. til Danmarks Grundforskningsfond, derved opnår man ikke rentes rente-effekten, og man har brudt et forlig med Fremskridtspartiet groft.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til Fremskridtspartiets ordfører, hr. Kim Behnke, at det stadig væk ikke tilkommer Socialdemokratiet at rende og holde styr på de aftaler, som regeringen laver med Fremskridtspartiet. Men jeg vil gerne bekræfte det, som jeg også sagde ved første behandling af lovforslaget, at det ville have den statsøkonomiske effekt, som jeg også anbefalede ved første behandling, at man havde brugt de 2 mia. kr. til at betale af på statens gæld og få en rentellettelse på 200 mio. kr. årligt, og derefter kunne Folketinget have prioriteret dem til grundforskning. Det ville have været den nemmeste løsning, men det ønskede regeringen ikke.

Der var ikke flertal for det socialdemokratiske synspunkt om direkte ved bevilling i finansloven at få styrket grundforskningen. Vi har derfor accepteret konstruktionen med fondsdannelsen, og vi har så fået bestemt, hvordan fonden skal oprettes, og hvad den skal bruge pengene til, og det er vi selvfølgelig glade for.

At Fremskridtspartiet har lagt stemmer til at finde pengene, må man altså ordne med finansministeren.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal ikke blande mig i regeringens forlig med Fremskridtspartiet, ej heller skal jeg udtale mig om, i hvilket omfang regeringen benytter sig af forskellige cigarkasser. Jeg vil bare konstatere, at regeringen åbenbart har penge til en grundforskningsfond, og vi har ønsket at blande os i dens sammensætning og formål.

Der er sket nogle ændringer, men først skal vi måske lige fastslå nogle ting, som vi faktisk er blevet enige om hen ad vejen. Vi er enige om, at der skal være en uafhængig bestyrelse for den-

ne fond. Bestyrelsens sammensætning har ændret sig, men det er faktisk sket i ret bred enighed. En anden ting, vi var enige om, var, at denne fond ikke skulle bruges til projektstøtte, for det har vi forskningsrådene til, men den skulle være en støtte til at styrke grundforskningsmiljøer.

Men dermed slap enigheden jo også umiddelbart op. Regeringen foreslog oprindelig, at der skulle laves 4-6 institutter uden for universiteterne. Det bliver der ikke, formålsparagrafen er helt ændret. Der står udtrykkeligt, at vi tager udgangspunkt i eksisterende miljøer – derved får vi langt mere for pengene – og det vil sige, som det også er præciseret, at det i overvejende grad er universiteterne og de højere læreanstalter, der skal have tilført nye kræfter dér, hvor de er stærke i forvejen, efter princippet om, at kvalitet belønnes. Derved får vi nemlig den virkning, at vi ikke alene får forskning for 200 mio. kr., men vi får øget kvaliteten af den forskning, der udføres i forvejen, for i forvejen bruger vi jo væsentlig større beløb end 200 mio. kr. om året.

Et andet punkt, hvor der er sket en markant ændring, er med hensyn til den type forskning, der kan støttes. I det oprindelige forslag stod der, at det kun var erhvervsrettet grundforskning, der kunne støttes. I sig selv er det jo en modsigelse – contradiction in terms for at tale engelsk – for erhvervsrettet grundforskning eksisterer ikke, og derfor har vi heldigvis præciseret, at enhver type grundforskning kan støttes af denne fond.

Endelig er der sket den ændring, at den mystiske paragraf, der undtog Grundforskningsfonden fra en række love, herunder offentlighedsloven, simpelt hen er fjernet.

Der er nogle punkter, som vi ikke kunne blive enige med regeringen om, og derfor har oppositionen valgt at skrive sit eget betækningsbidrag, men et flertal – og jeg kan med glæde konstatere, at det er blevet et meget stort flertal, idet også Kristeligt Folkeparti og CD er med – har tilsluttet sig dette betækningsbidrag.

Det drejer sig om, at der på universiteterne efterhånden er et meget stort antal forskere, som på enhver tænkelig måde ved at skrive i internationalt anerkendte tidsskrifter, ved at blive inviteret som talere på store internationale kongresser og på anden vis har vist, at de hører til de bedste, men aldrig har fået et job. Det er